

Lad naturen hjælpe os

Pilerens, tagrør eller anden form for grøn vækst kan bruges til at rense spildevand.

JØRN RASMUSSEN
Pileallé 5, Vordingborg

Vagn Lundsteen, Bæredygtigt Landbrug, beder i JP 10/9 miljøministeren om at stoppe udløb af urensset spildevand og går tilbage til 1987 for at forklare årsagen til problemet.

Det er meget relevant, men jeg vil begynde med at gå lidt længere tilbage i historien.

Ingen bestrider, at den korteste vej fra afføringen til planten er den mest optimale og bæredygtige rensesåde på sigt.

Man valgte for mange år siden at rørlægge majoriteten af de åbne grøfter langs kommunevejene, men glemte den rensende effekt, som de faktisk havde. Fortyndingsteorien tog over, og det sammenledte spildevand blev udledt til

strømfyldte farvande, indtil amtskommunerne begyndte at indberette om iltsvind og fiskedød fra efteråret 1981.

Herefter kom vandmiljøplanerne, som vi alle kender. Foreningen var nu koncentreret via den megen rørlægning. Et spildevandsskærtel bød sig til med højteknologiske løsninger. Men hvad er de foreløbige erfaringer?

Næringssalte bliver ikke omdannet til biomasse, miljøfremmede stoffer bliver ikke deponeret (som i de grønne løsninger), men udledes i havet og spredes på mark. Der er store udfordringer med de mange tons restsлам og endelig problemer med overløb ved skybrud.

Tvunget til at gå nye veje

Selv om det ikke er politisk korrekt, tvinger virkeligheden os nu til at gå andre veje.

Et eksempel: Indtil for få år siden var Hårbøllebækken på Møn rørlagt. Men tilbagevendende oversvømmelser betød, at man ændrede bækken til et åbent vand-

løb. Det medførte mindre oversvømmelse ved skybrud, og at der ifølge kommunens biologer nu løber renere vand ud i Fanefjorden, fordi et fritlagt vandløb rummer mange vandrensende planter og dyr. Men der er stadig for meget fosfor (som snart bliver forbudt i vaskemidler).

Omdannet til en ressource

Nej, vi skal ikke til at åbne vores grøfter eller bruge vores vandløb til at rense spildevand, men vi skal finde en erstatning. Det kan være pilerens, tagrør eller anden form for grøn vækst, der trives i et fugtigt miljø. Derved bliver affald/næringssalte omdannet til en ressource i form af biomasse, og de vanvittigt høje tilslutningsbidrag og vandledningsafgifter kan nærme sig 0 kr.

Det kan kun lade sig gøre i tyndt befolkede områder, vil nogle straks indvende.

I udkanten af Næstved, en by på ca. 80.000 indbyggere, er der en naturlig rørskov/rodzoneanlæg,

der kunne omsætte spildevand fra 180.000 PE (personenheder). Forudsætningen er 2-2,5 kvm/PE. Rørskove er i øvrigt meget attraktive for et stort antal fuglearter. Christiania har også gjort sine erfaringer med små pileanlæg.

Men des mere centralt og dermed koncentreret vi samler spildevand, des vanskeligere gør vi det for naturens egne rensmekanismer (bakterier og planter) at rydde op efter os. For ikke at glemme udfordringen ved skybrud. Så det er korrekt, at grøn spildevandsrensning skal foregå mere decentralt.

Bæredygtighed og centralisme er i konflikt på dette område.

På samme måde som Bæredygtigt Landbrug har forklaret og dokumenteret det tåbelige i at bekæmpe kvælstof i form af nitrat og anvist vejen ved simpelthen at tage målinger af drønvandet, håber jeg, at foreningen kan se perspektiverne i de grønne spildevandsløsninger.

Om ikke andet vil det matche foreningens navn rigtig godt.

